Bucovina de Nord şi Mitropolia Ortodoxă a Bucovinei şi Cernăuţilor ca și alte regiuni din Ucraina intră în Săptămâna Patimilor într-un nou urcuş al Golgotei sub privirea pasivă a guvernanţilor români şi a Patriarhiei Române

Biserica Ortodoxă Ucraineană (UOC), cea mai mare biserică ortodoxă din Ucraina, a fost până de curând o biserică autonomă în cadrul Bisericii Ortodoxe Ruse. Aceasta a organizat un consiliu în mai 2022, în urma căruia și-a declarat independența față de Patriarhia Moscovei. Deputații consiliului regional din Volin (regiune din nord-vestul Ucrainei, la granița cu Polonia și Belarus) au decis în unanimitate să interzică activitățile Bisericii Ortodoxe Ucrainene (UOC) în regiune. Măsuri similare au fost introduse în una dintre comunitățile din regiunea Khmelnitski. Toate aceste decizii au fost însoțite de cereri de preluare a bisericilor care sunt folosite de UOC.

O astfel de lege de interzicere a Bisericii Ortodoxe a Ucrainei a fost dată de Consiliul regional pentru regiunea Cernăuți la sfârșitul anului 2022.

În ultimul timp, bisericile și mănăstirile din Ucraina sunt preluate forțat de către poliție și reprezentanți ai pretinsei „Biserici Ortodoxe autocefale a Ucrainei”, care se află în comuniune cu Patriarhia Constantinopolului. Proiectul de lege privind interzicerea Bisericii Ortodoxe Ucrainiene a fost aprobat de Guvernul de la Kiev și se află în proces de examinare în Rada Supremă.

Autoritățile de la Kiev continuă încercările de a evacua Biserica Ortodoxă Ucraineană din Kiev-Pecerskaia Lavra, unul dintre cele mai vechi și mai venerate sanctuare ortodoxe. Situația la Lavra Pecerskaia este „înghețată” și se pare că va

rămâne până cel puțin pe 26 aprilie, când va avea loc prima ședință a Curții Economice de la Kiev pentru judecarea plângerii Bisericii Ortodoxe împotriva autorităților ucrainene.

După regimurile de dominaţie străină, austro-ungară şi sovietică, Bucovina de Nord a intrat în plin secol al XXI-lea sub prigoana şi persecuţia conducerii pro-occidentale de la Kiev, şi cu susţinerea eclesiastică a patriarhului Bartolomeu al Constantinopolului. Regimul de la Bucureşti şi Patriarhia Română, obediente aceloraşi autorităţi europene şi ecleziastice, trădează prin tăcere din nou acest ţinut românesc greu încercat de istorie. O nouă Golgotă aşteaptă acest vitregit pământ strămoşesc, râvnit şi dominat de atâtea imperii.

Faptul că prigoana începe tocmai în Săptămâna Sfintelor Patimi spune ceva anume despre acest ţinut şi despre poporul credincios al acestei Mitropolii, cu centrul într-unul dintre cele mai renumite oraşe ale României Mari, Cernăuţi.

Deşi a fost contropit de multe popoare străine, poporul român din aceste vetre străbune şi-a păstrat cu mari sacrificii limba română şi Credinţa Ortodoxă, astfel că, acum se păstrează, după sute de ani de înstrăinare, sate şi oraşe compacte de români, în care se mai regăseşte cea mai curată simţire şi trăire creştinească şi românească. Biserici parohiale, mănăstiri, cimitire care durează de secole, stau mărturie neclintită, că tăvălugul istoriei nu a avut nici o putere spre a distruge şi a reduce la tăcere acest popor credincios. Preţul plătit a fost foarte scump de fiecare dată, şi iată, apar semne că încep să se repete. După Lavra Pecerska din Kiev, şi alte multe locaşuri sfinte din Ucraina, nu sunt ocolite nici ţinuturile româneşti, deşi România susţine umanitar, economic și militar conflictul Ucrainei cu Federaţia Rusă. Dar, când este vorba despre Dreapta Credință se introduc și se folosesc alte legi – acele legi care trec peste toate granițele statelor și jurisdicțiile bisericești și religioase, legile anticreștine care nu-L mai pot suferi pe Dumnezeu printre oameni, și pe oameni lângă Dumnezeu. Reînvie internaționala comunistă care și-a propus, cu peste 250 de ani în urmă, să șteargă de pe fața Pământului orice urmă de existență și tradiție creștină. Ce au făcut austro-ungarii catolici, ce au făcut sovieticii atei, fac acum guvernanții de la Kiev, cu susținere europeană, în toată Ucraina, cu poporul și clerul ortodox și cu Sfintele Locașuri care nu au nici o vină, decât aceea că se află pe un pământ martir și înțesat de jertfe.

Toate acestea în plină „civilizație” europeană și mondială, și în plin avânt ecumenist care își propune frățietate și pace mondială între biserici, religii și

popoare. O nouă formă de inchiziție apare la orizont – aceea impusă cu arma și cu noile legi globaliste. Cine nu se conformează, pățește ceea ce pătimește Ucraina Ortodoxă acum, sub privirea neputincioasă a întregii lumi, chiar și a celei ortodoxe. Acum au dispărut instituțiile religioase intercreștine și legiuirile lor care, de fapt lucrează și sunt convocate numai la comandă. Ecumenismul este valabil și foarte eficient numai când se aplică împreună cu protestanții, cu catolicii și cu alte religii. Când se aplică la spațiul ortodox și între Bisericile Ortodoxe nu mai funcționează, nu mai are nici o putere. De ce? Pentru că substratul și interesul lui adevărat este cel politic. De aceea, acum pentru aceste organizații bisericești, arma este mai puternică decât Crucea, puterea omenească mai mare decât smerenia și blândețea Mântuitorului Iisus Hristos, aidoma cu ce s-a petrecut pe Golgota acum 2000 de ani. Ucraina ortodoxă și Bucovina de Nord plătesc scump pentru Ortodoxia curată și mărturisirea lor în vremuri de mari și grele compromisuri față de Dreapta Credință, și, în special, în plin val ecumenist și globalist.

A zis Mântuitorul Iisus Hristos: „Unde este stârvul, acolo se adună și vulturii” (Matei 24, 28). Poporul și clerul credincios din Ucraina nu pătimesc pentru motive și vinovății pământești, ci pentru Credința fidelă și statornicia în Biserica celor 2000 de ani de existență de la întemeierea ei pe aceste plaiuri, pentru apărarea Ortodoxiei autentice și mărturisirea ei. Simulacrul de biserică conceput de patriarhul Bartolomeu, cu toți susținătorii lui pământești și eclesiastici, degenerat din schismă și urmat de distrugeri, incendieri de biserici și vieți omenești, nu poate fi decât început și încurajare a acestei prigoane, care nu are nimic omenesc și creștinesc.

Cu toate acestea, lumea modernă și civilizată tace, împreună cu mediile teologice și bisericești, modernizate și ele. Doar, și Europa, și Bucureștiul, Chișinăul și Kievul au politici comune în impunerea perversității, a ideologiei de gen, a răsturnărilor de orice fel la adresa normalității, a firii și condiției umane. Nici măcar despre acestea, „Biserica modernității” nu are nimic de spus, nici oficial și nici în particular.

Iată, ce era de demonstrat s-a dovedit prin faptă la modul explicit: „Mișcarea ecumenică” începută de peste 100 de ani este antiortodoxă, iar corifeii de seamă ai acestei Mișcări, precum patriarhul Bartolomeu, nu se dau înapoi nici când văd Sfinte biserici și altare profanate și distruse, și nici măcar victime omenești. Iar cât se poate de recent, alți corifei printre care și purtătorul de cuvânt al

Patriarhiei Române, Vasile Bănescu, alături de fostul ministru de externe român Teodor Baconsky, susțin oficierea Sfintelor Paști la aceeași dată cu catolicii și cu protestanții, ca și când Biserica născută pe Cruce și la Cincizecime a rămas fără căpătâi.

De aceea, prăpădenii precum Covid-19, noul război care poate deveni oricând mondial, nu dau de gândit cui îi este dat a le gândi și judeca, la adevărata lor greutate și valoare, oamenilor Bisericii, lăsați ca „iconomi ai Tainelor lui Dumnezeu" (I Corinteni1,1) și responsabili de iconomisirea lor. Criza majoră a întregii Umanități nu este, oameni buni, nici criză economică, nici de sănătate, nici de altfel. Este o criză a Credinței, a lipsei Lui Dumnezeu din viața oamenilor și cea mai aprigă prigonire a Lui din vremurile din urmă.

Mulți oameni s-au descumpănit și au făcut greșeli grave în perioada pandemiei create artificial Covid-19, tot din lipsa Credinței sau denaturarea ei, așa cum, și acum, alții cad în mari erori și confuzii pe fond informațional și propagandistic pe tema sferelor de influență legate de războiul dintre Ucraina și Federația Rusă.

Prima care este expusă și vizată este Ortodoxia. De ce? Pentru că orice popor fără Credință este distrus cel mai ușor. Dar niciodată nu va părăsi Dumnezeu un popor credincios al Său. Socoteala oamenilor de astăzi, care fac din Dumnezeu un mit, un eșec, o iluzie, nu se potrivește cu cea a lui Dumnezeu, Care așteaptă smerit și răbdător, ca și pe Cruce, ca omenirea, mai apostată ca oricând, să se întoarcă cu iubire și recunoștință spre El.

În inima Bucovinei de Nord strigă cu putere un glas care spune și încearcă să explice toată această stare de lucruri, un Arhiereu Ortodox, care este și român, un urmaș dintre românii de sute de ani care au moștenit și au supraviețuit pe aceste locuri – Mitropolitul Longhin, care a făcut din Mănăstirea Bănceni un renumit centru de spiritualitate, trăire și filantropie creștină, mai rar întâlnite în ultimii zeci de ani, în această binecuvântată de Dumnezeu țară. Mulți l-au cunoscut și l-au apreciat, dar acum nu-l mai cunosc și nu-l mai aud pentru ca să nu se pună rău cu Cezarul, pentru că au iubit slava oamenilor, mai mult decât slava lui Dumnezeu. (Ioan 12, 43)

Oricum, nădejdea nu este, și nu poate fi și veni de la oameni. Singura nădejde este de Sus, de la Cel ce a ajutat Biserica Ortodoxă canonică să ajungă și să fie ceea ce este, și trecutul Bucovinei de Nord deopotrivă. Să nu se amăgească

nimeni în zadar; chiar când tace, Dumnezeu nu Se lasă niciodată batjocorit. Și nici nu Se răzbună. Răzbunarea o face însuși păcatul ieșit din comun, la care omul modern se închină. Când acesta va ajunge la apogeu, „nu va mai rămâne piatră pe piatră, care să nu se risipească ” (Matei 24, 2) .

Legea barbariei devine tot mai agresivă în Ucraina sub privirile și atitudinea de tăcere și complicitate a opiniei publice mondiale și a mediilor de informare, față de acapararea bisericilor, în mod abuziv, de la Biserica Ortodoxă canonică a Ucrainei. Acestea și altele asemenea sunt metodele adevărate ale politicii internaționale și ale ecumenismului față de creștinismul ortodox autentic. Catolicismul și protestantismul stau liniștite în drepturile lor pentru că nu incomodează cu nimic sistemul globalist și nu încurcă planul de descreștinare a lumii, ci îl susțin tacit, ca în tot decursul istoriei, și chiar îl amplifică, precum cucerirea Constantinopolului din 1204-1261, Uniația impusă cu forțele armate imperiale în spațiile ortodoxe, cu prigoana calvină din Ardeal, iar în aceste vremuri conformismul cu orientările LGBT și susținerea lor, în văzul lumii întregi și spre sfidarea tuturor.

Ortodoxia autentică nu va putea concepe niciodată așa ceva și pentru aceasta plătește prețul pe care îl plătește și Ucraina ortodoxă acum. Mediile occidentale ,,civilizate”, dar și spațiile ortodoxe asistă neputincioase sub forța zdrobitoare a tăcerii, compromisului și complicității. Ortodoxia în Ucraina a ajuns ca cel căzut între tâlhari de care nu-i pasă nimănui, știindu-se atât de bine că atunci când suferă un mădular în Biserică suferă întreaga Biserică, în frunte cu Mântuitorul Iisus Hristos, Capul ei, Cel dintâi răstignit împreună cu Biserica Lui. Poporul credincios din Ucraina este sub cruce, este pe Golgota, chiar de Sfintele Patimi, dar nedespărțit de nimeni și de nimic, de biruință și de Înviere. Mare și sfântă chemare să știi pentru ce crezi, pentru ce trăiești și pentru ce vrei chiar să și mori. Am ajuns să trăim și să vedem în timpul vieții noastre începutul prigoanei antihristice profețite de Sfintele Scripuri și de atâția Sfinți Părinți.

Să ne întărim în credință, să trăim adânc Crucea și Jertfa prin care trece poporul și clerul credincios din țara ortodoxă vecină cu noi, în care viețuiesc și frați de-ai noștri români. Cu noi este Dumnezeu. ,,Și dacă Tu ești cu noi, nu am pierdut nimic!” (Patriarhul Ghenadie Scholarul al Constantinopolului – 1400-1459).

În Săptamâna Sfintelor Patimi, un popor credincios suferă răstignire împreună cu Mântuitorul Iisus Hristos, pe drumul Golgotei. Cum Tatăl nu L-a lăsat pe Fiul, ci a

rămas nedespărțit în trup, în groapă și în iad, tot astfel nu va lăsa nici pe acești credincioși ai Săi, care în plin elan antihristic au avut și au curajul mărturisirii și al jertfei într-o lume în care nu numai că se leapădă masiv de Dumnezeu, ci Îl și prigonește și-L răstignește fățiș cu cele mai înfiorătoare nelegiuiri și păcate. Să ne rugăm cu puternică și smerită credință pentru toți cei încercați de aceste grele apăsări, știind că prin Cruce și Jertfă se ajunge la Înviere și în Împărăția lui Dumnezeu. Doamne ajută!

Vizionați si: